

paa Kornloven og Dyrtidsloven af 1918 for Brødet's Vedkommende, bortfalder. Det gaar ud paa, at ikke blot den Nedsættelse for Flæsk, som Venstre særlig foranledigede indsat paa Dyrtidsloven af 1918, bortfalder, men at Prisen forhøjes med 35 Øre pr. kg. Det gaar ud paa, at Sukkerprisen forhøjes med 10 Øre, og at Tilskuddet til Regulering af den almindelige Mælkepris bortfalder. Naar ikke desto mindre til Trods for, at der saaledes er en Bevægelse hen imod det højere Prisniveau, som vi venter vil blive varigt, store Udgifter er nødvendige, saa er det, fordi de Raaprodukter, der anvendes til Fremstilling af disse Varer, kræves højere betalt, fordi Kornet i Aar kræves højere betalt, fordi Flæsket kræves højere betalt, fordi Sukkerroerne kræves højere betalt. Men selve Lovforslaget gaar ud paa Bortfald af en Række af dette Ting i 1918 vedtagne Prisnedsættelser.

Hvorledes modtages saa dette Lovforslag? Ja, det modtages outreret i det ærede Medlem for Ærø—Faaborgs (Sporon-Fiedler) Tale i Gaar paa en saadan Maade, at det betyder en Tendens til yderligere at berøve dem, der for Øjeblikket sidder med de smaa Indtægter, saadan noget som Indtægten i en Uge af Vintrens 22 Uger. Det, som de to Partier, Venstre og det konservative Folkeparti, her tager til Orde for, altsaa stærkest det konservative Folkeparti gennem den Tale, vi hørte i Gaar, er at berøve dem, der har mindst, noget.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) udviklede, at man skulde hellere hjælpe dem, der havde det daarligt. Til hele denne Del af hans Tale er det lidt vanskeligt at tage Standpunkt; thi først, naar de positive Forslag som Talen maa ske senere vil give Anledning til, foreligger, vil man kunne vurdere, hvad det er, det ærede Medlem mener. Hvis det virkelig betyder, at det ærede Medlem ikke vil tage noget fra dem, der har forholdsvis lidt for Øjeblikket, maa man vel kunne komme overens med ham om Sagens Ordning, men jeg peger blot paa, at det ærede Medlem der paa ny skifter Taktik. Thi ingen har stærkere end det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) villet indkassere det, at man gik til Statsregulering, som noget, Venstre ansaa for heldigt, og paastaet, at det var noget, som Venstre lige fra første Færd har anbefalet. Det ærede Medlem fra Sorø pegede tilbage paa Venstres første Ordfører, P. Th. Nielsen. Nu ved ærede Medlemmer

godt, at der i saa Henseende har staaet Strid om, hvad der laa til Grund for Udtalelserne den Gang, og hvorfor vi den Gang vendte os imod P. Th. Niensens Forslag. Det var, fordi det krævede et Opkøb til Markedspris og Salg til Underpris, samt at Staten skulde bære hele det derved fremkomne Tab, medens jeg den Gang allerede i den første Debat erkendte, at der kunde komme en Tid, hvor vi blev nødsaget til at anvende store Statstilskud til Nedsættelse, ganske vist ikke fra Markedspris, men fra en reguleret Pris. Men ingen har stærkere end Venstre villet tilægge sig dette Princip: Regulering for alle paa alle Borgeres Bekostning. Det blev fremhævet ved den Lejlighed, hvor det ærede Medlem fra Sorø var Ordfører, og ved tredie Behandling roste han sig af, at den Dyrtidslov, han havde gennemført, kostede 17 Millioner mere.

Hvis nu det ærede Parti den Gang, i Juli Maaned 1918, kunde have nøjedes med det Forslag, som jeg havde fremsat, i Stedet for at gøre det 17 Millioner dyrere, vilde altsaa de Vanskeligheder, som nu er til Stede for det ærede Parti med Hensyn til at bevilge 17—18 Mill. Kr. til Flæskeordningen, ikke have været til Stede; thi hvad det Budget, vi her taler om, vil komme til at andrage, er en Følge af det Overbud fra Venstre, som blev gjort den Gang. Det synes altsaa, som om Partiet har en vis Utilbøjelighed til at staa inde for den Politik, det den Gang slog ind paa; som sagt, der synes at være en Taktikforandring i saa Henseende, man vil bruge en anden Fremgangsmaade, man finder ikke denne tjenlig mere.

Jeg maa gentage til det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), at hvis hans Tanke virkelig er den at tilvejebringe en Ordning, som ikke vil tage fra dem, der for Øjeblikket har for lidt, maa vi vel ogsaa kunne komme overens om Forholdene, men jeg vil gerne gøre de ærede Medlemmer, som jo særlig interesserer sig for Flæskespørgsmaalet, opmærksomme paa, at det løses ikke ved Rabatmærker til de vanskeligst stillede i Befolkningen. Ærede Medlemmer ved, at der kun er forholdsvis smaa Kvantiteter Flæsk; hvis man nu lader Flæsket komme frem paa Markedet til den frie Pris, uden at en vis Del er afleveret til Rationering, saa vil det blive optaget af de mest velstillede Forbrugere, og der vil ikke blive noget til de mindre bemidlede. Med andre Ord: en Bortgang fra den Ordning, jeg her har skitseret, en